

JAUNAIS CEĻS

AGROFIRMAS «KRASNIJ OKTJABRĀ» PARTIJAS, ARODBIEDRĪBAS,
KOMJAUNATNES KOMITEJU UN ADMINISTRĀCIJAS ORGĀNS

SESTDIENA,
1989. gada
28. JANVĀRIS
№ 4 (92)

Cena 2 kap.

GATAVOJOTIES TAUTU KONFERENCEI

25. februārī notiks Preiļu rajonā dzīvojošo tautu konference. Ir izveidota orgkomiteja, kuras sastāvā ietilpst arī mūsu agrofirms kolektīva locekļi — agrofirms ģenerāldirektors R. Kavinskis, vecākais ekonomists A. Egļiņis, siera rūpnīcas vecākā meistare M. Dzene, kā arī to skolu pārstāvji, kurās mācās mūsu bērni, — Riebiņu vidusskolas ārpusskolas un ārpusskolas audzināšanas darba organizatore V. Jakimova, Preiļu 1. vidusskolas skolotāja S. Bērziņa un ārpusskolas un ārpusskolas audzināšanas darba organizatore R. Lusīka.

Orgkomiteja jau ar janvāra pirmajām dienām sākusi konferences sagatavošanas darbu. Noteikta pārstāvniecības norma no katra darba kolektīva: vidēji

viens delegāts no 98 cilvēkiem.

Līdz 10. februārim jāizvirza konferences delegāti. Agrofirms kolektīvu konferencē pārstāvēs 17 delegāti. No siera rūpnīcas jāizvirza pieci delegāti, tai skaitā trīs latvieši un divi krievi, no lina fabrikas — viens krievu tautības delegāts, no cietes rūpnīcas arī viens krievs. No kolhoza — desmit delegāti: pieci krievu, četri latviešu un viens azerbaidžāņu tautības delegāts. No Riebiņu ciema padomes pensionāru vidus — pieci delegāti: divi latvieši un krievu tautības.

Rajonā dzīvojošo tautu konferences mērķis ir konsolidēt visus rajona veselīgos spēkus, nostiprināt tautu draudzību un savstarpējo saprašanu, konstruktīvi apspriest galvenos sabiedriski politiskos un kultūras jautājumus. Tāpēc ir ļoti svarīgi, lai to ieinteresēti un atsaucīgi sagaidītu visos darba kolektīvos, katrs rajona iedzīvotājs. Savus priekšlikumus konferences organizēšanā vajag sūtīt uz orgkomitejas preses centru — laikraksta «Ļeņina Karogs» redakciju. Tālruni: redaktoram P. Pīzelim — 22059, V. Romanovskim — 21985.

ZOJA AGAFONOVA,
agrofirmas partijas komitejas sekretāre

Darbu kopējā krātuvītē

Kolhozagrofirms «Krasnij Oktjabrj» mehāniskajās darbnīcās pašlaik tiek krātas potences sekmīgam pavasara sējas darbam. Te rit lauksaimniecības tehnikas remonts. Cik godprātīgi un pamaatīgi tas būs paveikts, par tik būs lielāka garantija, ka dienās, kas gadu baro, nevajadzēs daudz ķēpāties ar dažādu kļūmju un kļūmīšu novēršanu.

Bet kāds sakars ar tehnikas remontu ir attēlā redzamajai noliktavas pārzinei Tamārai Koiro? Ļoti nozīmīgs. Mehaniķu darbs šķiras pavisam citādi, ja noliktavā viņiem nav ilgi jāgaida nepieciešamā detaļa, ja viņu vajadzība tiek uzklautā laipni un atsaucīgi. Par to gādā Tamāra Koiro. Viņas saimniecībā valda laba kārtība, tāpēc pēc prasītā, ja vien tas ir noliktavā, nav ilgi jāgaida. Tā tiek novērsta lieka nervozitāte attiecībā ar «klientiem», un rezultātā abas puses ir apmierinātas.

Tā, lūk, iznāk, ka augstas ražas ceturkos savu ieguldījumu dod arī tads no tiešās ražošanas šķietami attāls darbs kā noliktavas pārzīņa pienākumi.

A. PERESA

Attēlā Tamāra Koiro redzama brīdī, kad viņa izpilda šofera Vasilija Čonkas pasūtījumu. Jo viņas vadītās noliktavas apkalpes lokā ir arī agrofirms autoparks.
J. BĒLENIEŠA foto

AKTUĀLA INTERVIJA

DEPUTĀTAM JĀBŪT VALSTISKAM CILVĒKAM

PIRMS oficiālās deputāta kandidāta izvirzīšanas norunāju tikties ar V. Rimaševski, lai viņu intervētu. Mūsu saruna notika viņa darba kabinetā, kurš atrodas Latvijas Valsts agrorūpniecības komitejas augstceltnes 22. stāvā. Mani sagaidīja pievilcīgs, delikāts cilvēks. Jau pašā sākumā pievērsās tam lauksaimniecības attīstības problēmām, kuras šodien uztrauc ikvienu lauku iedzīvotāju.

Pirmām kārtām mani ļoti interesēja šāds sevīši sasāpējais jautājums:

— Kā republikas Valsts agrorūpniecības komitejas aparatā tiek izskaidrotas kādreizējās birokrātiskās vadības metodes?

V. RIMAŠEVSKIS. Veidojot Latvijas PSR Valsts agrorūpniecības komiteju, tās sastāvā ietilpst šo ministriju un resoru aparāti tika samazināti par 40 procentiem. Tolaik tas apvienoja apmēram 620 cilvēkus. Pagājušā gada septembrī Valsts agrorūpniecības komitejas štatu sarakstā darbinieku skaits samazinājās vēl par 208 cilvēkiem. Ja šodien bez šī aparāta līdzdalības varētu nodrošināt republikas kolhozu un sovhozu ar visu nepieciešamo, tad vēlreiz štatus būtu iespējams samazināt.

Pagaidām gan mums nākas krietni papūlēties, lai nodrošinātu lauksaimniecības attīstības prioritāti praktiski — mēģinot izkalēt dažādus fondus un limitus, nodarbojoties ar daudziem citiem ražošanas rakstura jautājumiem. Perspektīvā — Valsts agrorūpniecības komitejas darbinieki par savu galveno uzdevumu izvirza tikai zemkopja aizstāvēšanu, kā arī viņam nepieciešamo pakalpojumu sniegšanu.

Radušās arī jaunas organizatoriskās formas, kuras sekmē šo uzdevumu atrisināšanu. Ar to es domāju kooperatīvu un valsts apvienību nodibināšanu.

Darba kolektīvi tās izveidojuši visdemokrātiskākajā ceļā. Un galvenais — paši pēc savas gribas. Tādēļ varam teikt, ka demokrātisko pārveidojumu jomā «pirmās bezdelīgas» mums jau ir. Par šādām valsts kooperatīvajām apvienībām kļuvas, piemēram, labības produktu apvienība, pārtikas produktu apvienība un citas. Tagad mēs vērtīgi sekojam to darba pieredzei. Ir pilnīgi reāli, ka tuvākajā nākotnē par līdzīgām apvienībām kļūs arī vairākas citas galvenās pārvaldes.

— Bet kā līdztekus pārvaldes demokrātiskajām tendencēm republikas lauksaimniecības attīstībā var realizēt šīs prioritātes, par kurām cinās pārbūvi atbalstošās kustības?

Beigusies PSRS tautas deputātu kandidātu izvirzīšana. Darba kolektīvi centās izvēlēties cilvēkus, kuri mūsu sarežģītajā un neviennozīmīgajā laikā spētu godam pārstāvēt rajonu un republiku valsts varas augstākajās instancēs, kuri domātu un spriestu valstiski.

Agrofirms «Krasnij Oktjabrj» kolektīvs savu viedokli izteica nesent notikusajā pilnvaroto konferencē: deputātam jābūt valstiskam cilvēkam, kam būtu sveša stagnācijas laiku birokrātu kastas ietekme. Un vēl. Ja reiz rajonā tik daudz runā par nepieciešamību nodrošināt lauksaimniecībai prioritāti, tad būtu vēlamas arī praktiski par to balsot, izvirzīt par PSRS tautas deputātu kandidā-

V. RIMAŠEVSKIS. Manā uztverē lauksaimniecības prioritāte vēl līdzinās bērnam un nav izkūņojusies no autiņiem, jo to pasludināja tikai pirms dažiem mēnešiem. Drīz šis bērns sāks rāpot, pēc tam staigāt... Lūk, tad mēs visi varēsim teikt, ka savu esam panākuši.

Mērķi var sasniegt, ejot dažādus ceļus. Pirmkārt, pieņemts lēmums par ceļu tīkla attīstību republikā. Saskaņā ar šo lēmumu šim nolūkam atvēlētie kapitālieguldījumu apjomi pieaugs 2,5 reizes.

Otrkārt, panākta savstarpēja vienošanās starp PSRS Automobilu un traktoru mašīnbūves ministriju un Latvijas Ministru Padomi par lauksaimniecības mašīnbūves attīstību republikā. Pat vairāk — uz šī pamata plānots kooperēt visām Baltijas republikām. Kopīgiem spēkiem mēs spēsim nokārtot līgumdarba kolektīviem un nomniekiem tik nepieciešamo sējmašīnu, arklū, kultivatoru un mazo traktoru ražošanu. Tiesa, šajā jomā sagaidāmas samērā lielas grūtības. Paātrinātos tempos nāksies pārprofilēt Rīgas un Liepājas lauksaimniecības mašīnu rūpnīcas, rūpnīcu «Stars». Šajā procesā liela aktivitāte būs jāizrada ne tikai uzņēmumu vadītājiem, bet arī darba kolektīviem.

Treškārt, personīgi es lielas cerības lieku uz zemnieku saimniecību attīstību republikā. Pagaidām tādu ir aptuveni 30, bet sagaidāms, ka nākotnē to skaits palielināsies līdz 400. Jau dots attiecīgs Latvijas PSR Ministru Padomes rīkojums. Diemžēl Agrorūpniecības komitejai risināmo problēmu loks šodien vēl ir ļoti plašs. Piemēram, kaut vai šāds jautājums: uz cik ilgu laiku iznomāt zemi? Vai, teiksim, kā kreditēt fermerus? Nesen notikusajā sanāksmē, apspriežoties ar republiku Valsts agrorūpniecības komiteju vadītājiem, Mihails Gorbacovs apsolīja, ka daudzas problēmas tiks atrisinātas savienības līmenī. Taču arī mēs paši nedrīkstam spauzt.

— Jā, cilvēku, kurš strādā šajā nozarē un kurš palīdzētu nodrošināt cilvēkiem vajadzīgā daudzumā pārtikas produktus, kas šodien nepieciešami katram no mums. Šim deputāta kandidātam, profams, labi jāpazīst Latgale, tās valoda un kultūras tradīcijas.

Visas minētās īpašības piemīt VLADIMIRAM RIMAŠEVSKIM — Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētāja pirmajam vietniekam, republikas Valsts agrorūpniecības komitejas priekšsēdētājam. Tādēļ agrofirms «Krasnij Oktjabrj» darba kolektīvs izvirzīja viņu par PSRS tautas deputātu kandidātu 312. vēlēšanu apgabalā. Publicējām interviju ar Vladimiru Rimaševski no Preiļu rajona laikraksta «Ļeņina Karogs».

Ceturtkārt, šodien jāņem vērā, ka republikas lauksaimniecība jāattīsta, izmantojot tikai pašmāju darbaspēka resursus. Iedzīvotāju migrācija ir visai negatīva parādība, tādēļ mums visiem jāveic iedarbīgi pasākumi, lai to likvidētu. Manuprāt, republikas kolhoziem būtu mērķtiecīgi noteikt darbaspēka normatīvu uz katrām 100 hektāriem lauksaimnieciski izmantotajām zemēm. Ja saimniecība šo normatīvu pārsniegusi, lai maksā. Saprāta robežas tomēr jāievēro visās lietās. Diez vai mums ir izdevīgi iekasēt zināmu summu par sezonas strādnieku izmantošanu laukropības vai celtniecības darbos. Tāpat nav lietderīgi likt šķēršļus iedzīvotāju migrācijai no republikas pilsētām uz laukiem.

Piektkārt, lauksaimniecības prioritāte republikā daudzējādā ziņā būs atkarīga no celtniecības industrijas attīstības programmas izpildes. Pašlaik Valsts agrorūpniecības komiteja ir uzņēmusies vadību pār pieciem uzņēmumiem, kuri ražo būvmateriālus. Mēs plānojam visdrīzākajā laikā uzstādīt tajos importa līnijas ķieģeļu ražošanai. Katra no šīm līnijām ik gadus papildus dos 10 — 15 miljonus ķieģeļu, kurus saņems lauku iedzīvotāji. Tagad Agrorūpniecības komitejas darbinieki jau kontaktējas ar VFR firmām un risina sarunas par iekārtu iepirkšanu.

Bez tam Latvijas kolhozu padome noslēgusi ar PSRS Rūpnieciskās celtniecības ministriju līgumu par krāsnu un cementa ceļa rekonstrukciju Brocēnu kombinātā. Uzstādot Itālijā-ražotā līnijas, mēs plānojam ar laiku rekonstruēt šifera un apdāres plāksnīšu izgatavošanas ceļus. Šos darbus paredzēts uzsākt jau šogad. Pēc rekonstrukcijas republikas saimniecības papildus saņems no Brocēnu kombināta 40 tūkstošus tonnu cementa. Zinot, kādi ir mums ideālie fondi, varam apļēst, ka šo 40 tūkstošu tonnu cementa būs pietiekami, lai realizētu gan celtniecības programmu, gan izgatavotu papildus šifera plāksnes.

— Preiļu rajona iedzīvotājus pašlaik uztrauc pārtikas produktu deficīts veikalos plauktos. Kāds ir jūsu viedoklis par iespējām realizēt Latvijā Pārtikas programmu?

V. RIMAŠEVSKIS. Viena no iespējām, kā šo problēmu atrisināt, protams, ir galveno lauksaimniecības produkcijas veidu ražošanas paplašināšana. Ar kādiem tempiem to panākt? Minēšu visvienkāršāko rēķināšanas piemēru. Dažu pēdējo gadu laikā republikas iedzīvotāju skaits ik gadus palielinās vidēji par 27 tūkstošiem cilvēku. Lai nodrošinātu šos cilvēkus ar gaļu, mums jāpanāk šīs produkcijas ražošanas pieaugums par 22 000 tonnām. Bez tam tiek plānots par 3 000 tonnām pa-

lielināt gaļas piegādi Savienības fondam. Tādējādi tikai agrākā gaļas produktu patēriņa līmeņa saglabāšanai

vien mums gadā papildus jāražo aptuveni 5 200 tonnas gaļas. Ja plānojam paaugstināt šo patēriņa līmeni kaut vai par vienu gaļas kilogramu, rēķinot uz vienu republikas iedzīvotāju? Zinot republikas iedzīvotāju skaitu, nav grūti aprēķināt, kādiem jābūt gaļas ražošanas tempiem...

Latvijas Valsts agrorūpniecības komiteja ieteic šādu izeju no radušās situācijas: Savienības piegādes uzlabošanai tuvākajos gados neizmainīt, bet visu gaļas produktu ražošanas pieaugumu izmantot iedzīvotāju apgādes uzlabošanai. Šo viedokli esam darījuši zināmu Savienības orgāniem un tagad gaidām atbildi.

— Kāds ir republikas kolhozu un sovhozu finansiālais stāvoklis pēc to pārejas uz pilnu saimniecisko aprēķinu un pašfinansēšanos?

V. RIMAŠEVSKIS. Pašfinansēšanās apstākļos esam strādājuši visu 1988. gadu. Finansiāli šis gads bijis mums labvēlīgs. Bruto ienākums, kuru guvuši kolhozi un sovhozi, palielinājies no 1 miljarda 123 miljoniem rubļu (1987. gadā) līdz 1 miljardam 292 miljoniem rubļu (1988. gadā). Rēķinot uz 100 hektāriem lauksaimniecībā izmantotajām zemēm, 1987. gadā tas bija 48,3 tūkstoši rubļu, bet pagājušajā gadā — 50,6 tūkstoši. Attiecīgi arī peļņa augusi no 468,2 miljoniem rubļu līdz 603 miljoniem. Par trim miljoniem rubļu palielinājušies ieņēmumi, kas gūti, realizējot produkciju, par 5 procentiem paaugstinājies rentabilitāte. Aizvadītajā gadā republikas Valsts agrorūpniecības komitejas uzņēmumi vairs plāna saražojusi tautas patēriņa preces par 143,3 miljoniem rubļu (7,5).

Vladimirs Rimaševskis, protams, varēja minēt tikai aptuvenus skaitļus.

Precīzies būs zināmi vēlāk. Tomēr, atstājot viņa darba kabinetu, es zināju pilnīgi droši: republikas Valsts agrorūpniecības komitejas priekšsēdētājs Rimaševskis ir tieši tas jauna tipa valstiskais cilvēks, kurš godam pārstāvēs rajona un republikas intereses valsts varas augstākajos orgānos.

V. ALEKSEJEVS.

